

seende betænkelige ved at ville statuere, at Ministeren skal have en Bemyndigelse for at kunne foretage en saadan Under-søgelse.

Det er dog ikke det, jeg vil komme tilbage til; men jeg vil kun konstatere det interessante, at det ikke er en halv Time, siden det ærede Medlem sagde: Se Fler-tallet, de modsætte sig med Hænder og Fødder, at vi skulle anskaffe Lokomotiver her i Landet, og ville ikke have den Slags Fabrikation her i Landet. Kun naar det er Mordredskaber, det drejer sig om, ere de villige, men dette ville de ikke have. Jo, det ville vi netop godt have. Han har ogsaa sagt, at vi ikke kunne gaa imod Indholdet. Deri ere vi enige med ham, og derfor angribe vi Formen, siger han. Vi ere enige med ham i Realiteten, siger han selv, og derfor kunne vi ikke angribe Indholdet af hans Anmærkning. Kunne vi saa være mod Fabrikationen, naar det drejer sig om Lokomotiver, men være for den, naar det gælder Mordredskaber? Begge Dele kunne ikke være Tilfældet.

Birck: Jeg beklager meget det Svar, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gav; thi jeg mener virkelig, at denne Sag baade af industrielle og ogsaa af administrative Grunde bør rejstes; men jeg beklager, at det ærede Medlem saa ganske brat, og jeg kan næsten sige, saa ganske brutalt, afskærer os fra at støtte ham. Naar han siger, at hvis f. Eks. et Lokomotiv i Udlandet kunde købes, jeg vil sige for 40,000 Kr., mens herhjemme „Vulkan“ maaske kunde have leveret det for 42,000 Kr., at vi saa ikke maa benytte den danske Fabrik, ja, saa hører jo, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, alting op. Jeg kan ikke bekvemme mig til at stemme imod hans Forslag, men stemme for det kan jeg ikke. Naar det ærede Medlem gaar ud fra den stik modsatte Forudsætning af den, jeg gaar ud fra i denne Sag, saa er det jo, som det ærede Medlem sagde, kun fromme Ønsker. Thi hvis de Herrer mene, at dansk Industri skal udføre dette Arbejde, maa de eventuelt give de 2—3,000 Kr. mere for et Lokomotiv, som Forskellen kan andrage.

K. M. Klausen: Det forekommer mig, at naar Erfaringen har vist, at danske Fabrikker have været i Stand til at kunne levere Arbejdet lige saa billigt som Udlandets Fabrikker, altsaa have været i Stand

til at konkurrere, saa kan jeg ikke se, at det er nødvendigt at give dem nogen Eks-trabeskyttelse. Men derimod forundrede den Udtalelse, som den højtærede Minister kom med, mig, for den lød jo som en Trusel mod de Fabrikker, som i Øjeblikket have Arbejdet fra Statsbanerne at udføre. Jeg tænker her navnlig paa Fabrikkenovre i Randers, „Scandia“. Jeg ved ikke, hvor megen Beskyttelse der gives den; det kender jeg ikke; men det kan godt være, at der indrømmes den visse Procent, at selv om den er visse Procent over Tilbudet fra Udlandet, faar den Arbejdet alligevel. Men efter det, Ministeren udtalte, lød det jo som en Trusel, at nu skulde han til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og muligvis se at faa Arbejdet taget fra den — det antager jeg, var hans Mening — og lade det gaa til Udlandet. Saaledes har jeg opfattet Ministeren, og jeg synes, det er en højst mærkelig Udtalelse, han der kom med.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Det forbyr mig, at det ærede Medlem finder det saa højt mærkeligt. Det ærede Medlem udtalte jo saa bestemt som muligt, at vi ikke burde give mere for dansk Arbejde end for fremmed. Naar dette udtales af det ærede Medlem, der under hele denne Forhandling netop har staaet som den ivrigste Forsvarer af det danske Arbejde, saa er det da ikke saa underligt, at jeg siger: Det giver mig virkelig Anledning til at tage under Overvejelse, om den Praksis, vi hidtil have fulgt, og som jo er den at give lidt mere for dansk Arbejde, end vi kunne faa det fremmede for, er rigtig, eller om vi bør forandre den.

K. M. Klausen: Det forekommer mig, at Ministeren udvidede det Spørgsmaal, vi hidtil have drøftet. Der har jo kun været Tale om Bygning af Lokomotiver, men i Øjeblikket udføres der jo herhjemme et meget stort Arbejde af forskellige Slags Vagoner for Statsbanerne. Er det da Ministerens Mening, at han vil udvide Spørgsmaalet ogsaa dertil? Skal den Udtalelse, han kom med om at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, udstrækkes til Fabrikkenovre i Randers?

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg tror, at jeg nu kan overlade det ærede Medlem til sine egne Betragtninger.